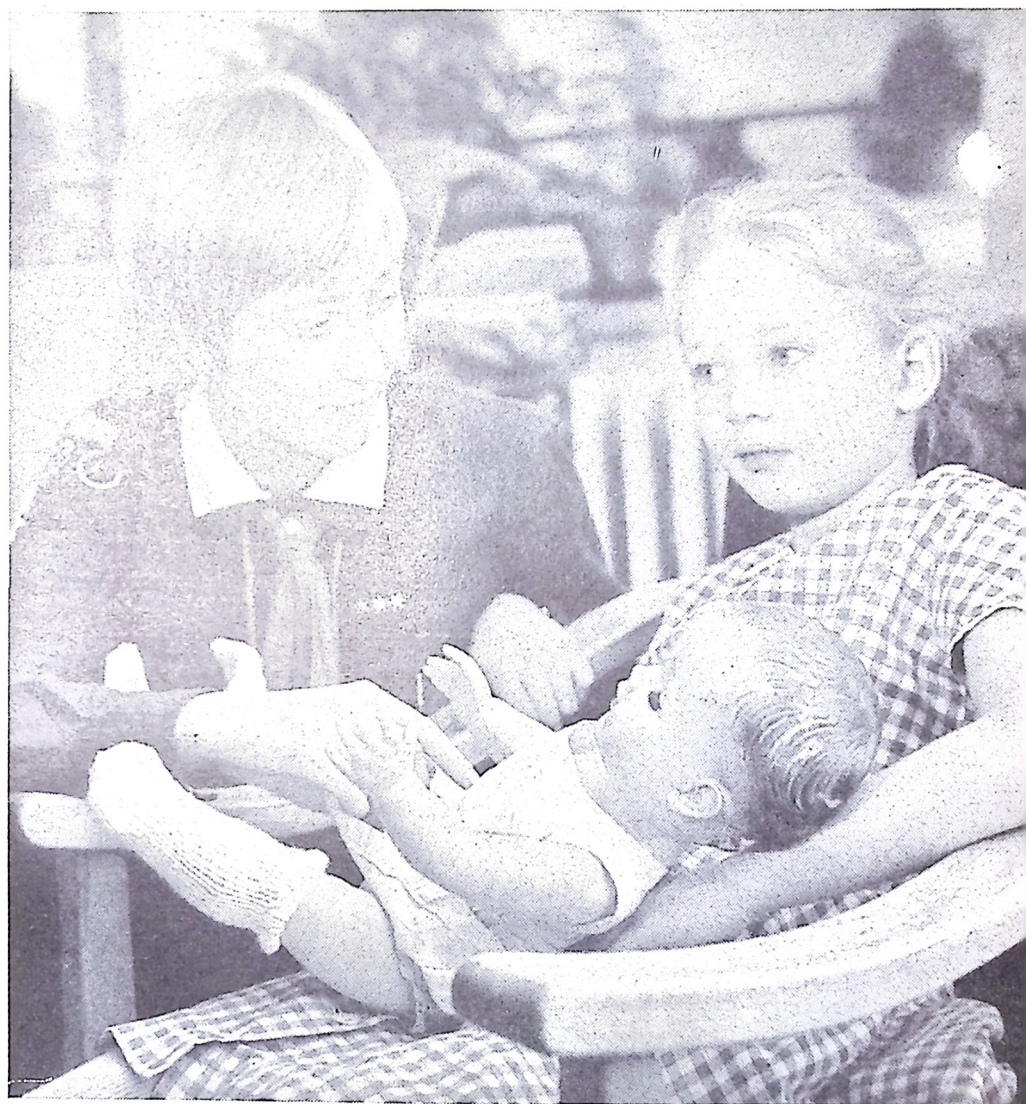

PIGESPEJDERNE

Læs inde i bladet om:

En norsk Egernpatrulje, Turen gennem Amerika, Grønlandske spejdere,
Invitationer til udlandet, Kirker og symboler,
Forskellig slags kløver, Resultatet af „forfatterkonkurrencen“,
seniorkonkurrencen og frimærkeklippingen 1961,
og hvordan man laver en sjov lille hest.

Kære spejdere!

Ser I sommetider fjernsyn? Det gør Marianne fra 4. Sønderbro, og hun skriver noget i sit tropblad, som har bud til alle troppe i hele Danmark:

En søndag så vi hjemme hos os en udsendelse i svensk TV. Det var en spejdgudstjeneste, hvor repræsentanter for alle Sveriges spejderkorps var til stede. Præsten sagde: „Nu vil jeg sige det samme til jer, som jeg siger til alle mine konfirmander: *Lykkelige, rige unge mennesker! Ved I, at I hver især ejer noget, der er mere end 10.000 kr. værd?* Når de så alle sammen protesterer, spørger jeg igen: *I har da jeres øjne, ville I sælge dem for 10.000 kr.? Nej, der ser I, altså ejer I noget, der er mere værd end 10.000 kr., I glemmer bare engang imellem at skønne på det!*

Hans ord kædede sig sammen med nogle sætninger, jeg havde hørt i en anden udsendelse. Dengang var det Dansk Radiohjælpefond, der besøgte handicappede mennesker, som fortalte om de glæder, de havde af deres radio og fjernsyn. Men man kan sige sig selv, at en radio eller et fjernsyn aldrig kan erstatte menneskelig kontakt

og omsorg. Ej heller kan det erstatte et par raske ben eller nogle gode øjne.

En af de damer, der fik besøg, havde ligget i sengen i flere år, hun beklagede sig ikke så meget, hun sagde bare ganske stilfærdigt: „Jeg ville så gerne have nogle bøger fra biblioteket, men der er ingen, der har tid til at hente dem for mig!“ Hvor er vi henne, alle vi spejdere fra 4 forskellige korps? Hvad mener vi med den paragraf i spejderloven, der hedder: „En spejder er hjælpsom.“ Mon der ikke blandt spejdere i en så stor by som København findes nogle enkelte, der følte sig ramt? Eller er spejderideen og spejderidealene blevet så forringede i vor kamp for at lave selve arbejdet så spændende, at vi kan konkurrere med danseturneringer, ungdomsklubber, sport o. s. v. — Hvis det er tilfældet, er det nu tiden til, at spejdere over hele landet standser op og gør status over deres formue, den formue der for synet alene er mere værd end 10.000 kr., finder ud af, om I gerne vil bruge noget af den formue til at hjælpe med, hvor det tiltrænges, finder ud af, hvad netop DU kan gøre for, at den oprindelige spejdertanke skal blive lyslevende.

Med spejderhilsen

Marianne

Forsidebilledet:
Kan I huske, at I læste om de finske spejders hjælpeaktion „Operation Hjerter“, der gik ud på at skaffe penge til et kunstigt hjerte, så flere af de såkaldte „blå børn“ kunne blive opereret? Her sidder en finsk spejder sammen med en lille pige, der nu er rask efter en hjerteroperation.

Nr. 1. Jan. 1962

„PIGESPEJDERNE“ — medlemsblad udgivet af Det Danske Pigespejderkorps, Lundsg. 6, Kbh. Ø.
Redaktør: Ruth Estrup, Sortedam Dossering 27, København N.
Sekretær: Ruth Vallentin, Gladiolusvej 3, Kbh. S.
Postbokssekretær: Fru Ellen From Petersen, Gillesager 130, Hvidovre.
Kløverstof: Inge Larsen, H. C. Lumbyesgade 29, København Ø.
Trykkeri: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense.

INDHOLD

	Side
Kære spejdere	2
Brev fra redaktøren	3
En norsk Egernpatrulje	4
I forfædrenes fodspor	5
Tinka	5
Allehånde	6
Kender du den danske folkekirke?	7
Gensyn med det grønlandske spejderarbejde	8
De grønlandske spejdere har også deres Spejderhjælp	9
Husflidsiden: En frisk springer	10
Vibe og hendes patrulje	11
Hvad skete der?	12
Spejderhjælpen 1961	13
Internationale chancer 1962	14
Postbox	14
Vinder af Seniorspejderkonkurrencen	15
Frimærkeindsamlingen	15
Småtterier	16
Kløverarbejdet	18
Læschesten	19

»PIGESPEJDERNE«

Redaktøren

DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS

TILSLUTTET THE WORLD ASSOCIATION OF GIRL GUIDES AND GIRL SCOUTS

Protektrice: Hendes Majestæt Dronning Ingrid

Dette er et brev til dig, kære læser!

Forst og fremmest vil jeg ønske glædeligt nytår. — „Pigespejderne“ går ind i sin 45. årgang, hvilket vi ikke vil fejre, men heller ikke vil glemme at nævne.

Men når jeg skriver nytårsbrev til bladets læsere, er det mest for at sige tak til alle dem, der sendte mig breve i årets løb. Jeg startede mit allerførste blad med at sige, at jeg meget gerne ville høre fra jer, hvad I mente om „Pigespejderne“, hvad I ønskede, eller hvad I havde oplevet. — Til at begynde med fik jeg ikke mange breve, og troede derfor, at der aldrig var nogen, der kiggede i „Pigespejderne“ — endsige læste bladet. Nu får jeg mange breve. Sommetider kan jeg næsten ikke få doren op, når jeg kommer hjem, fordi postbudet har smidt en dyngelæsning breve og tryksager ind gennem brevkassen, mens jeg var væk. — Nå, de fleste læserbreve er nu mrk. „Spejderkryds“, eller „Septemberopgave“, dem vil jeg ikke dvæle længe ved, selv om jeg også er glad for, at der er mange af dem.

Der er også breve med beretninger og historier. — Lige for tiden er der mange, der skriver, at de gerne vil være „BP“ for „Pigespejderne“, vi har fået en 10–11 breve om det, men vi vil gerne have mange flere patruljer eller spejdere med, så vi kan få alle dele af landet dækket.

Kan I huske, at der i aprilbladet stod, at „Pigespejderne“ gik ind af mangel på interesse? Det resulterede i mange breve. Nogle læsere var så rasende, at de end ikke havde haft tid til at læse artiklen til ende, for de for i blækkhuset, andre fortalte, hvor bedrovede de havde været, eller skuffede og vrede, indtil sagens rette sammenhæng gik op for dem. — Da vi diskuterede uniformen, var der mange, der deltog ivrigt, ligesom da der i september skulle digtes en historie. — Når vi taler om alvorlige ting, så som: „Er de andre høfligere end vi?“ så er I lidt svære at få lokket ud af busken.

Der er også dem, der kritiserer bladet. Jeg har ikke noget imod, at I lufter jeres kritik, men der skal være mening i gal-skaben, og folk, der efterlyser ting, vi lige har bragt, eller gør vovul over ting, der har stået i bladet flere år tilbage, er efter min mening temmelig tåbelige. Ligeså med de sure og hovmodige, der henviser til en eller anden paragraf i spejderloven for at understrege, hvor forkasteligt det er at bringe et billede på forsiden forestillende en ivrig lille spejder, der til læserens forargelse viser sin fløjtesnor stikkende frem under kraven i nakken. Det var slemt!

De fleste brevskrivere får vel nok et svar, men der er også dem, hvis breve ikke rigtig fordrer et svar, men som jeg gerne vil skrive til alligevel, men bare aldrig får tid til det. Tak for jeres breve, trost jer med, at jeg altid er glad for, at I skriver, selv om I ikke skulle få svar. Er det en trost, at min samvittighed overfor nogle af jer er lidt blakket?

Allermest glæder jeg mig selvfølgelig over de breve, der fortæller, at brevskriveren har været glad for et eller andet i „Pigespejderne“, mest over, at hun tænker på at fortælle mig det. — Der er nogle, der har sendt beretninger eller historier, måske billeder også, men som intet har hørt fra mig. Jeg beder jer være tålmodige, en dag vil I få et svar. Ofte har vi ikke plads i det første blad, sommetider kommer det I sender for sent (man sætter jo ikke julehistorier i om foråret, vel?). Måske kan vi bruge det en anden gang — måske kan vi slet ikke bruge det. Den mulighed foreligger jo, at en anden har skrevet omtrent det samme. Men hvis du er tålmodig, vil du høre fra redaktionen en dag, hvis du da har opgivet navn og adresse, og ikke bare skrevet: hilsen fra Trut eller Fut i Pindsvinepatruljen. Vi har næsten altid mindst 2 sider for meget stof til bladet — men det skal ikke afholde dig fra at skrive en anden gang. Vil du have manuskriptet tilbage eller et hurtigt svar, vedlæg da en frankeret svarkuvert. Husk, alt hvad der skal i i et bestemt blad skal indsendes 40 dage, for bladet skal udkomme — altså 40 dage, og vi vil altid gerne have billeder med, tegninger eller fotos, og rigtigt navn og adresse, tak.

Må jeg lige minde om, at breve til redaktionen, til redaktøren eller til „Pigespejderne“ skal være forsynet med mit navn og adresse. Jeg hedder Ruth Estrup, og min adresse står altid eet sted i bladet, i hvert tilfælde på bagsiden, og der har den stået de sidste to år. Alligevel er der stadig folk, der sender deres breve til Annesofie, når de vil vide noget om bladet, eller til korpskontoret, når de løser krydsord. Nogle spejdere skriver: „Kære Depot!“ Det er ikke mig, for jeg hedder Ruth! Depotet er en forretning, der sælger spejderudstyr. Ellers kan I skrive omtrent, hvad I vil, nogle skriver „kære Kat“, det er også mig, og det er i orden, så længe I ikke skriver det uden på kuverten (husdyr er ikke tilladt i ejendommen). Af andre dyr, er der her i redaktionen 5 bladlus. Vi har en sekretær, der til daglig hedder Paw, men hvis rigtige navn I også kan læse bag på bladet, desuden forskellige fastere og særligt losere medarbejdere.

Har I tænkt på, at så godt som alt, hvad der står at læse i dette blad er skrevet af jeres fører- og spejderkammerater? Side op og side ned sidder folk og skriver om deres ideer, oplevelser, ting de har på hjerte, eller ting det er godt eller sjovt at kunne. Nogle tegner, andre fotograferer. Det hele puttes i en gul konvolut, man klistrer et dronningemærke på; og næste dag har jeg et dejligt tykt brev med „stof“ til bladet.

Skal vi allesammen sige tak til dem, der sendte disse tykke breve, for at vi kunne få noget at fylde i „Pigespejderne“, tak til dem der tegnede, og tak til dem der sendte deres bedste billede.

Tak til de faste medarbejdere og til alle, der var med til at få alt det meget, der kom dumpende ind ad brevkassen til at passe sammen. Tak til dem der skrev, læste, tegnede, satte og trykte dette blad. Tak for det år, der gik, og — et glædeligt nytår til alle „Pigespejderne“s glade og interesserede læsere.

Ruth

EN NORSK Egernpatrulje

NORSK SPEIDERPIKEFORBUND

Patruljen har 6 medlemmer. Må vi præsentere:

Dille, 14½ år, patruljefører. Geni (kan blive det), ekspert i geologi. Stor grinebider.

Fink, 14 år, patruljeassistent. Spilopmager, sangfugl og fløjtespiller.

Virus, patruljens „spilopmager“, amatørgeolog og fløjtespiller, 1 meter og 42 (på strømpesokker).

Cirus, 13 år, trommeslager, skatmester, fløjtespiller m. m.

Stratos, 13½ år. Lang. Ny i patruljen. Fløjtespiller. Lige straks færdig med 3. klasseprøven.

Notteliten, 11 år. Mindst. Født da klokkerne ringede nytårsaften.

Ekornpatruljen er hjemmehørende i Oppegård — en bygd et par mil syd for Oslo.

Egernpatruljen blev startet i februar 1957, vi er troppens ældste patrulje og har arvet navn og patruljestander fra den gamle Oppegård trop.

Kort efter starten vandt vi kredsstanderen, og for en sikkerheds skyld tog vi også tropsstanderen i 1957 og 1958.

På landslejren i 1957 på Voss var kun patruljens overhovede Laila med. Men sommeren efter var vi fem små Egern på kryds og tværs i et firemandstelt på alle tiders kredslejr i Ås. Siden har vi været på endnu en kredslejr i Enebakk og på tropslejr højt til fjelds i Østre Slidre, og på hyttetur, pinselejr og barske hiketure uden telt og kokekar. Hver søndag er vi på tur.

Da Laila gik af efter lang og tro tjeneste for at blive ranger (senior-spejder), overtog Dille og Eva patruljen, og for at klare fem viltre Egern måtte de af sted på patruljeførertræning i fjor. Men i sommer fik Eva job hos meiserne, så nu har Dille kommandoen med Fink som assistent. Ellers er der jo nogle, som er holdt op, og andre som er kommet til i tidens løb.

Virus har været længst i patruljen,

men hun har tyvstartet, for hun var ikke fyldt 10 år, da hun begyndte.

Vores store hobby er geologi. Vi har samlet og bestemt en masse sten, og Dille og Virus har fået bjergkendsmærket. Ellers arbejder vi hårdt med førsteklassen. Dille har lige fået den, og Fink og Virus er lige i hælene på hende. Cirus er lige blevet færdig med andenklassen. Notteliten og Stra-

Tegning fra Egernpatruljens dagbog, hvor de fortæller om en hyttetur... petroleumsovnen gjorde knuder!

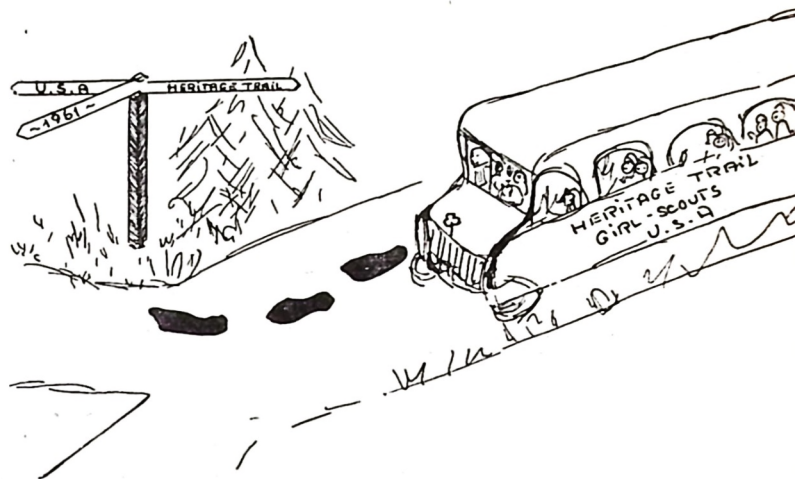
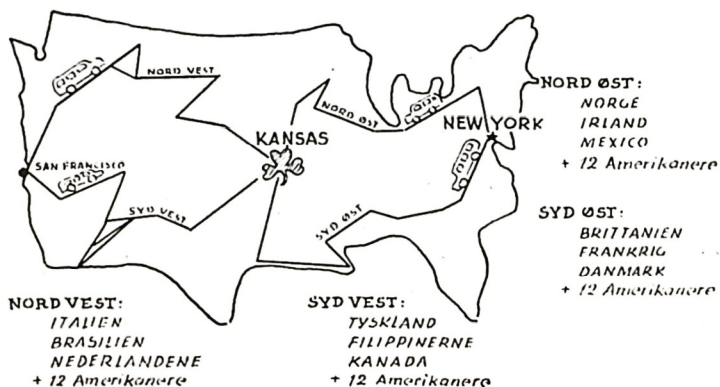
tos, som begge begyndte i sommer, trænes efter alle kunstens regler i tredieklassen af mere erfarne Egern. Og til sommer er vi at træffe på landslejren ved Tyrifjorden!

Spejderhilsen fra
Ekørnerne i Oppegård I

I forfædrenes fodspor...

Ida fortæller videre om turen gennem Amerika, om opholdet hos en negerfamilie, der hed Jørgensen, om en mærkelig T.V.-udsendelse, hun medvirkede i, og om mange andre spændende ting.

Hele vejen igennem boede vi hos private familier. Jeg har aldrig før mødt en tilsvarende gæstfrihed og hjertevarme. Man var dårlig kommet inden for døren, før man folte sig fuldkommen hjemme ved den hjertelighed, der strømmede en i møde. Alle steder havde de gjort en masse, for at man skulle have det rigtig godt, lavet typisk mad, inviteret interessante gæster, og mange steder var husets datter flyttet ud af sit eget værelse, for at jeg kunne have det for mig selv! Det vil føre for vidt at nævne alle de søde familier, der har huset mig i sommer, jeg vil derfor kun fortælle lidt om den negerfamilie, jeg boede 5 dage hos i Washington, og som er nogle af de sødeste mennesker, jeg traf. Jeg har altid haft en forestilling om, at negrene måtte være forfærdelig ulykkelige og slæbe rundt med et mægtigt mindreværds kompleks, da de bliver sådan trådt på og ikke regnet for mennesker lige med den hvide race. Men de 5 dage lærte mig noget andet. De er nøjagtig så glade som vi andre, kun føler de sig såret over den forskelsbehandling, de selv i Washington er udsat for. De var nøjagtig som en hvid familie, både hvad indstilling til problemer, vaner, renlighed, moral og ansvarsfølelse angår. De forkælede mig i alle ender og kanter: inviterede mig i teatret, tog mig med til deres strandhus, hvor vi plaskede rundt i deres speedbåd hele dagen i bagende sol, havde fuldkommen ordnet alt mit vasketøj, en dag jeg vendte hjem fra sight-seeing. De forærede mig gaver fra byen, lavede en masse spændende retter til ære for mig og gav sig tid til at svare på alle mine spørgsmål og spurgte også interesseret om Danmark. Jeg nød de alt for korte dage hos familien Jørgensen (ja, sådan hed de virkelig), og ikke et sekund tænkte man på, at de havde en anden hudfarve end en selv.

Når vi sådan skiftede familie hver tredje dag, kan det ikke undgås, at vi efterhånden kom til at betragte bussen som vores hjem, „tilværelsens faste holdpunkt“.

Her behøvede vi nemlig ikke at være strålende veloplagte hvert sekund, og den ene dag mellem familie-skiftet blev da også vores „hænge-med-ørerne-dag“. Vi skrev takkebrev — breve hjem — dagbog — læste, snak-kede eller SOV. Ikke alene fik vi ordnet vores personlige ting, hvad vi sjældent nåede, når vi boede hos vore familier, men vi lærte også virkelig hinanden at kende på vores busdage. Det var nogle usandsynlig søde piger, vi var sammen med — fulde af ideer og sjove indfald — og altid parate til frivilligt at tage et hverv på sig. Der var ingen, der „puttede sig“, når der skulle deles jobs ud, og man kunne være 100 pct. sikker på, at når en havde på-taget sig en opgave, så blev den ikke alene løst, men den blev løst til den fastsatte tid (det kunne vi vist godt lære lidt af herhjemme).

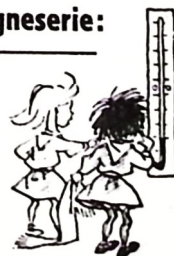
Der var altid feststemning på bussen, når vi kørte mod en by, hvor der ventede post — så slog hestekræfterne næsten ikke til!

I bussen havde vi 3 fødselsdagsselskaber, der blev fej-ret med coca-cola og kage med lys samt fødselsdags-sang og en masse små fjollede gaver. F. eks. var vores leder altid slem til at blive væk, når vi var på museer, fordi hun fortabte sig i detaljer, hvorfor nogle vittige sjæle begavede hende med et miniature-kompas, en rulle sejl-garn, hvis ene ende skulle fastgøres til bussen, den anden omkring hendes hals — og andre ting i den stil. Vores chauffør, Bill, var et vigtigt led i kæden. Han var nemlig ikke bare chauffør men alle tiders hyggelige fyr, der spøjte med os og drillede os i al godmodighed. Han fungerede desuden som vores praktiske rådgiver og alt-

Tegneren Thora Trilles Tinka - Tegneserie:

Mandag

Vor nu fornuftig, Sofie,
det er sandelig koldt!

muligmand. Det var derfor en trist dag, da vi i Kansas sagde farvel til ham og så ham køre bort i vort tidligere „hjem“. (Da vi var kommet ombord for at sejle hjem, fandt vi europæere fra Bills bus en stor buket røde og hvide nelliker og et telegram fra Bill, hvori han sagde tak for i sommer!)

Hvilken var den største oplevelse?

Det er umuligt at afgøre, hvilken af de mange, man skal vælge. Var det den: I Washington at modtage brev fra præsident Kennedy, eller de 5 dage jeg boede hos negerfamilien i Washington, — at se og høre Harry Belafonte synge, at være til square-dance i en drengespejderlejr i Asheville, at overvære et indianerfriluftsteater og bagefter tale med selveste hovdingen, et besøg og omvisning på den store atomstation i Oak Ridge. Ved en helt eventyrlig T. V.-udsendelse i Atlanta, hvor vi optrådte midt mellem vilde cow-boys og indianere (små drenge, der var klædt ud som sådanne) med skunkdyr og skildpadder rendende om benene på os, var det eneste spørgsmål, der blev stillet, dette: „Har I skunkdyr i Danmark?“ hvorpå jeg befippet svarede: „Nej, men vi har ræve.“ Efter endt udsendelse stod vi med et armbånd med de 10 bud som dinglende charms og kunne ikke med vores bedste vilje forklare, hvordan en reklame for fransk is, små cow-boys og indianerdrenge, skunkdyr og skildpadder var blevet forbundet med pigespejdere og Heritage trail.

Eller var den største oplevelse det: på byens rådhus at blive gjort til æresborgere af New Orleans og som bevis derpå få overrakt nøglen til byen, høre et rigtigt New Orleans jazz-band og bagefter være på et ældgammelt, fransk kaffehus med herre (date) på. Var det en orgelkoncert på et universitet i Arkansas, at besøge en ægte ranch i Texas, se det langhornede kvæg og høre en gammel, djærv, vaskeægte cowboy fortælle om sine unge dages Texas, samt at få en ridetur i en rigtig westernsattel, at besøge en rigtig bomuldsplantage, kørt rundt af en ældgammel, hvidhåret neger på en høvogn, trukket af en traktor, at møde alle europæere og de mange andre sode spejdere fra de 3 andre ruter, i Kansas at hilse på ex-præsident Truman, at flyve tilbage til New York eller at hilse på Walt Disney, der var ombord på skibet på vejen hjem?

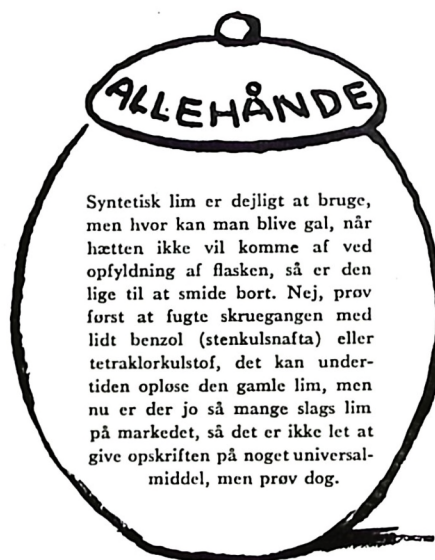
I kan se, at dagene har været spækket med sjove og spændende oplevelser, som man altid vil huske.

Alle vi 21 i bussen var ved turens slutning blevet en ubrydelig helhed ved alle fælles opgaver, vi havde løftet, og det var derfor helt urimeligt svært den sidste morgen i Kansas at skulle sige farvel efter en lang, lys sommers nære kammeratskab. Vi havde ganske vist ved vores afskedselskab, den sidste aften, besluttet, at vi ville tage afskeden med et smil — men da det så blev alvor næste morgen, havde kun de to briter tørre øjne. (Englændere viser ikke deres følelser.)

Vi europæere fra South-east trail

Nu bagefter står alle de sode mennesker, jeg mødte, og de glade timer, jeg tilbragte derovre, lysende i min erindring. Amerika og amerikanere er ikke længere to ord uden nogen dybere mening, jeg forbinder dem med sol, glæde og humor, hjertevarme og hjælpsomhed. Det er mit håb, at vi har været med til at så frø til international forståelse, hvor vi kom frem — og det er essensen af mine oplevelser denne sommer, at hvadenten vi bor i Amerika, Brasilien, Frankrig, Mexico eller Danmark, er vi mennesker på godt og ondt med fælles sorger og fælles glæder.

Syntetisk lim er dejligt at bruge, men hvor kan man blive gal, når hæften ikke vil komme af ved opfyldning af flasken, så er den lige til at smide bort. Nej, prøv først at fugte skruengangen med lidt benzol (stenkulsnafta) eller tetraklorkulstof, det kan undertiden opløse den gamle lim, men nu er der jo så mange slags lim på markedet, så det er ikke let at give opskriften på noget universal-middel, men prøv dog.

KENDER DU DEN DANSKE FOLKEKIRKE?

En KFUK-spejder giver denne instruktion til *Vor kirke* (uddrag fra Spejderbladet):

Hvis du ser i duelighedstegnsbogen, vil du hurtigt opdage, at der er en hel del af stoffet, som du har lært om i skolen, men selv om du har samlet materiale nok til en tyk scrapbog om kirker, er det ikke nok. Nej, tag ud i forskellige kirker og gør dine egne iagttagelser. Du kan tro, det vil give godt kendskab til de forskellige stilarter.

Punkt 1 handler bl. a. om kirke-årets inddeling og de liturgiske farver. Gudstjenesteordningen kan du finde bag i næsten enhver salmebog. Kirke-årets inddeling kan man tegne enten som en cirkel og inddele den, eller du kan lave et skema som på tegningen. Hver søndag i hele året har en bestemt liturgisk farve. Præsterne er iført en messehagel, der svarer til den søndags farve. Hvid er glæde; rød = ild, blod; violet = bod; sort = sorg, og grøn = vækst. Sæt farverne på skemaet, så husker du det bedre.

De hellige sakramenter, dåben og nadveren, vil du lære noget om til konfirmationsforberedelsen, eller du kan finde det i Luthers lille katekismus.

Kender du de kirkelige symboler? Overalt i bibler, kirkeblade o. lign. vil du finde kristne symboler. Du kender korset, der er et symbol på Jesus som frelser, og den ligesidede trekant, der betyder treenigheden, Faderen, Sønnen og Helligånden.

Du kan på biblioteket skaffe dig de nødvendige oplysninger om din sognekirke, eller du kan tale med din præst om det. Han vil sikkert være meget interesseret i at hjælpe dig, men husk, at han er en travl mand, så ring altid først og aftal tid med ham.

De forskellige stilarter kan du også finde materiale til på biblioteket. Du kender da den romanske stil med de rundbuede vinduer og den gotiske stil med spidsbuede vinduer, tårn og våbenhus og kamtakker. I Danmark findes der kun få rene barok- eller rokokkokirker (Vor Frelseres Kirke og Christianskirke i København er undtagelser), men i Italien, Belgien og Frankrig er en hel del store barokkirker. Omkring 18. århundrede var det mode at bygge i klassisk stil eller kejserstilen, som den kaldtes efter kejser Napoleon (Vor Frue Kirke i København).

Kendskab til den danske kirkes administration kan du finde i *G. Tolderlund Hansen: Den danske folkekirke i nutiden*.

VOR KIRKE

KIRKEÅRET:

ADVENT	1-4 SØNDAG I ADVENT	
JULEN	1. JULEDAG 2. JULEDAG S. MELLEMLUGN NYTÅRS DAG HELLIG 3 KONGER	
EPIFANIE	1-6 S. EFTER H. 3 K. SEPTUAGESIMA SEXAGESIMA	
FASTEN	FASTELAVN 1-5 S. I FASTEN PALMESØNDAG SKÆRTORS DAG LANGFREDAG	
PÅSKETIDEN	1-2 PÅSKEDAG 5. EFTER PÅSKE ST. BEDE DAG KR. HIMMELFARTS.	
PINSE	1. PINSEDAG 2. PINSEDAG	
TRINITATIDEN	TRINITATIS 27 SØNDAGE EFTER TRINITATIS	
ALLEHELGEN	ALLEHELGEN	

HVIDT RØDT GRØNT VIOLET SORT
FEST OG ÅND OG VÆKST BOD OG SORG
GLEDE MARTYR. KONCENT. OG DØD

STIFTS-ELLER DOMKIRKER:

DEN DANSKE FOLKEKIRKE ER DELT OP I 10 STIFTER:

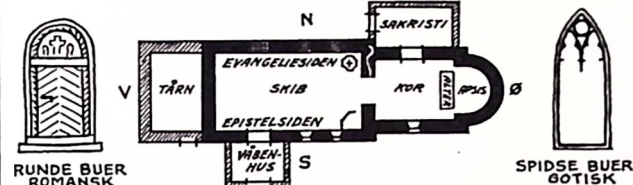
ÅLBORG : SCT. BUDOLFI
VIBORG : SCT. MARIE VOR FRUE
ÅRHUS : SCT. CLEMENS T. VOR FRUE
RIBE : SCT. MARIE VOR FRUE
HADERSLV: VOR FRUE
ODENSE : SCT. KNUDS
MARIBO : SCT. BIRGITTE T. VOR FRUE
BISPERESID.: NYKØBING F.
RØSKILDE: HELLIG TREFOLDIGHEDS
HELSINGØR: SCT. OLAF
BISPERESID.: GENTOFTE
KØBVN.: VOR FRUE
STIFTSØVRIGHEDEN BESTÅR AF BISKOPPEN OG STIFTAMTMANDEN, STIFTET DELES I PROVSTIER, DER ATTER DELES I PASTORATER MED ET ELLER TO KIRKESOGNE TIL.

KAN DU BEDØMME EN KIRKES BYGNINGSSTIL?

DEN OPRINDELIGE ROMANSKE STIL FINDES KUN I VESTJYLLAND, ALMINDELIGST ER DEN "BLANDEDE STIL" AF ROMANSK OG GOTISK, REN GOTISK STIL ER SJÆLDEN, MEN DEN FINDES.

EN ALM. DANSK LANDSBYKIRKES GRUNDPLAN: DET SORTE ER OPRINDELIGE ROMANSKE DELE OG DET SKRAVEREDE ER TILBYGGEDE GOTISKE DELE.

RUNDE BUE ROMANSK - OG HER ER TRE SENERE OG RET SJÆLDNE STILARTER:

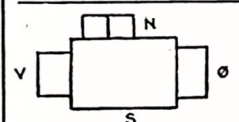

NOGLE KIRKELIGE SYMBOLER:

HVAD MED DIN EGEN SOGNEKIRKE?

EKS.: RØDovre Kirke.

TEGN EN GRUNDPLAN OG MULIGVIS EN SKITSE AF KIRKEN OG BESKRIV DE MATERIALER, DEN ER BYGGET AF: DENNE ER RØDKALKET OG AF FLENSBOGERSTEN,

HER HAR DU EN BRINDINGSLISTE OVER DET, DER KAN HAVE INTERESSE:

KIRKENS HISTORIE M.M. BELIGGENHED, STENALDEREN, MIDDELALDEREN, REFORMATIONEN, SVENSKERIGGEN MÅ HER UDFØRLIGT BEHANDLES! UDSKIFTNINGEN OG DET 19. ÅRH., KIRKEN OG SOGNET IDAG.

DET YDRE AF KIRKEN, GRUNDPLAN OG MATERIALER, TILBYGNINGER, DØRE OG VINDUER, STILART

EVNT. SOM HER EN MINDEPLADE.

DET INDRE AF KIRKEN, KIRKERUMMET OG VÆGGENE, ALTERBORD OG ALTERTAVLE, DØBEFOND OG PRÆDIKESTOL, STOLENE, BILLEDER OG KALKMALERIER.

Til punkt 8 har du frit valg mellem en hel del personligheder. Ansgar og Hans Egede kender du jo nok, men hvad med at vælge nogle af de kendte salmedigtere: Ingemann, Brorson, Grundtvig, Kingo? Prov at finde ud af, hvad de har tænkt og ment med nogle af deres salmer. Du kan tro, det vil være et interessant arbejde for dig.

Så er der kun punkt 9 tilbage: Morgenandagten. Forbered dig godt og tal med dine spejderkammerater,

som I taler om alt andet. Det vil gøre det hele meget lettere.

Lige til slut vil jeg sige, at „Vor Kirke“ ikke er et duelighedstegn, som man tager på en uge. Det kræver nemlig et stort arbejde, men det vil også være interessant, og sikkert blive dig til stor nytte og glæde senere hen i livet. —

Tirsdag

Middagsmaden blafrede festligt over portalen.

gule og blå drenge- og pigespejdere fordelt i 18 byer. I forhold til befolkningstallet er det i grunden mange spejdere. Der er både grønlandske og danske børn i troppene, og I tænker nok — hvordan med sproget? Grønlandsk lyder svært, når vi hører det i radio og fjernsyn. Men de grønlandske børn lærer dansk allerede fra første klasse i skolen, og hvor ord ikke rækker, ved vi jo alle, at fingersproget og et glad smil kan klare mange ting.

For at få gode spejdere må man også have dygtige forere. For at så mange som muligt skulle få chancen for at være med i en foreruddannelse, gennemførte Grønlands Spejderråd og Spejdernes Grønlandsudvalg med stor økonomisk støtte fra ministerium og landsråd et kursus, bestående af en indendørs træning og en teltlejr.

Forst med fly, så med motorbåd

Lyder det ikke spændende, når jeg fortæller, at alle deltagere ankom til træningen med fly — catalina'er, der landede på vandet uden for Holsteinsborg.

Mon så ikke det vil mere jer at høre, hvordan man klarer en teltlejr i Grønland.

For at komme til lejren ved Gl. Holsteinsborg måtte vi sejle med motorbåd i 20 minutter — og det var 60 forventningsfulde spejderforere og -instruktører, der arbejdede sig op ad fjeldsiden for at nå den skønneste lejrplads, man kan tænke sig. Lejrindretningen var spændende for en dansk spejder. Hvordan er det hensigtsmæssigt at ordne sin lejrplads, når man ikke har plokke til sit telt, og antallet af overvintrede juletræsgrene er meget begrænset?

Teltrejsning uden plokke, bål uden brænde

For teltrejsningen kunne begynde, samlede patruljerne en masse store sten, helst flade og tunge. Der blev lavet lokker på bardunerne, hvori stenene kunne fastgøres, ligesom der blev lagt sten tæt på teltets græskant, der blev bukket udad.

Ildstedet blev også lavet af 3 store sten, hvoraf den ene

Gensyn med det grønlandske spejderarbejde

Læser I aviser?

Hvor mange af jer spejdere læser aviser? Jeg håber, der er mange.

Med at læse avis mener jeg ikke det, at man finder frem til de mange tegneserier alene — men også prøver at følge med i såvel de aktuelle nyheder fra ind- og udland som de mere alment oplysende og kulturelle artikler.

Den vågne spejder, der følger med, vil nemlig så også have læst om — og fået et indtryk af den voldsomme og interessante udvikling, der sker i Grønland i disse år — det være sig med skolen, uddannelsen, kirken, den sociale forsyning, sundhedsvæsenet, retsvæsenet og handelen.

Også spejderarbejdet fik en god presse i forbindelse med det første grønlandske forertræningskursus, som blev afholdt i Holsteinsborg i juli i år.

Fik I læst om det? — Eller var det lige i den tid, I selv var i sommerlejr?

Spejderantallet fordoblet siden 1955

Siden jeg besøgte Grønland i 1955, er spejderantallet mere end fordoblet, d.v.s., at der i dag er ca. 1500 grønne,

stod på højkant. Brændslet var lyng, som blev knuget sammen i kugler, suppleret med trækasser, som spejderne i Holsteinsborg havde samlet. For at spare tid kogte vi kartoflerne på primusapparat. Primus'en gjorde også god nytte til at forvarme teltene om aftenen. I kan tænke jer, at det kan være koligt at skulle klæde sig af i en temperatur af 3–4° C for at komme i soveposen. Til underlag i teltene samlede vi lyng i massevis — og ingen behøvede at fryse om natten. Det skulle da lige være en dansk pigespejderfører, der vågnede ved, at hundene stod og snusede uden for teltet.

Lejrarbejderne blev fremstillet af græstørv, pileris og snor og var alle godt egnede til formålet.

Middagsmaden hang over indgangsportalen

Vi havde en meget smuk indgangsportal, hvori indgik flag med de 4 korps' emblemer, en grønlandsk kajak samt en dagens middagsmad. Det var røde, tørrede laks, der blafrede festligt på en snor, dels for at tørre yderligere og dels for, at hundene ikke skulle komme de sultne spejdere i forkøbet. De andre dage var middagsmaden f. eks.

torsk, sælgullasch og ræklinger (tørret hellefisk). En enkelt dag snød torsken os — men kartofler og ostemad smager ganske fortræffeligt.

Dagsprogrammet kunne spejderne læse på en pompøs opslagstavle med et flot rensdyrskind — og lejrpladsen var yderligere pyntet med en tipi med spraglede flag.

For at nå frem til en kilde med fersk vand måtte man gå i 10 minutter — det var en frisk fornemmelse at gøre sit morgentoilette dér, kan I tro.

Fjeldture og olympiade

De grønlandske spejdere tog alle lejrdenes begivenheder med et strålende humor og var ivrige efter at lære så meget som muligt. De blev tilsyneladende aldrig trætte. Selv efter en hel dags travetur, hvor de besteg et af Holsteinsborgs kendingsfjelde, „Kællingehætten“, var de parate til at holde aftenparade og lejrball.

For jeg slutter, må jeg lige omtale en meget festlig olympiade, hvor de forskellige patruljer mødte bl. a. som skotter, tyrkere, indere og kinesere for at hylde enkekejerinde „Knudenijs“, der var iført en flot orange- og hvidstribet faldskærm og en gul badehætte. Enkekejerinden er til daglig rektor, og et par af „hoffolkene“ er lærer og lærerinde — det var morsomt.

De bruger lyng som brændsel — læg mærke til stenene, der holder på teltvæggen — pløkke kan man ikke slå i fjeldet.

Det grønlandske spejderarbejde har mange muligheder, som skal udnyttes — men også mange vanskeligheder, som skal overvindes. En af dem er, at de unge grønlandere ofte må forlade deres by for at dygtiggøre sig og derfor må opgive spejderarbejdet for en tid. Men mange af dem kommer under uddannelsen til skoler i Danmark, ofte ude omkring i landet.

Hvis der kommer grønlandske spejdere til jeres by eller egn, håber jeg meget, I vil søge at kontakte dem og få dem med i jeres spejderkammeratskab. *Grethe Øjfjord*

De grønlandske spejdere har også deres Spejderhjælp

Hver spejder skal tjene 5 kr. til en stor fællesgave til den nye Knud Rasmussen Højskole, der skal indvies til sommer. Der skal anskaffes filmsapparat, båndoptager og måske et klaver for pengene.

Men 5 kr. pr. spejder, ulv eller blåmejse, er mange penge på Grønland. Hvordan mon de har tænkt sig at klare det?

Her giver Grønlands spejderråd gode ideer til jobbene:

1. Torsk — torsk, der findes millioner af torsk lige uden for jeres egen dør — lad patruljen tage på en fælles fisketur. 30 kg torsk — ja, det bliver ca. 10 kr.
2. Flasker — flasker, man kan finde tomme flasker overalt i Grønland. 100 flasker — 10 kr.
3. Babysitter (pasning af børn om aftenen) — 5 kr. pr. aften.
4. Snerydning — træf aftale med institutioner eller private, der er masser af penge i sne.
5. Oprydning omkring huse — der er formuer i gamle dåser — 10 kr. pr. hus.
6. Grønland er en stor byggeplads, lige meget hvor man går og står, flyder det med affaldstræ. Forhør jer på rette sted om resultatet. Hug træet i stykker til op-tændingsbrænde — 3 kr. pr. sæk.

ANNONCE

Gammel spejder (fhv. TF i 1. Helle-rup), udearbejdende, søger 1. februar hjælp til pasning af 2-årig pige og til husgerning i moderne lejlighed i Sorgenfri. Bo her eller hjemme. Megen frihed og god løn. — *Lis Olesen Larsen*, Grønnevej 261 7, Virum.

Onsdag

En frisk springer

Værktøj:

Solid saks, der kan klippe tov.
Knibtang eller bidetang til ståltråd.
Sadelmagernål.

Materialer:

1 m 3-slået tov (7 mm tykt).
60 cm ståltråd.
Kinesertråd.
Sort perlegarn.
Filtrester: Sort til tomme, øjne og øren. Rødt eller anden kontrastfarve til dækken.
Lidt koldlim eller melklister.
Klisterpapir.

Fremgangsmåde:

Klip 60 cm tov fra og drej med forsigtighed, uden at bøje det, ståltråden ind i tovet. Luk midlertidigt for enderne med klisterpapir. (Se tegning.)

Tovet deles igen ved hjælp af saks og knibtang i følgende dele:

2 x 15 cm til ben.

1 x 30 cm til hoved, krop og hale.

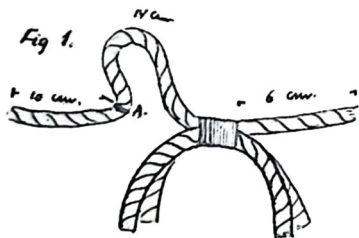

Fig. 1. Bind med kinesertråd de 3 stykker sammen og form dem til en hest.

Bind samtidig lidt kinesertråd om tovet ved punkt A.

HUSFLIDSSIDEN

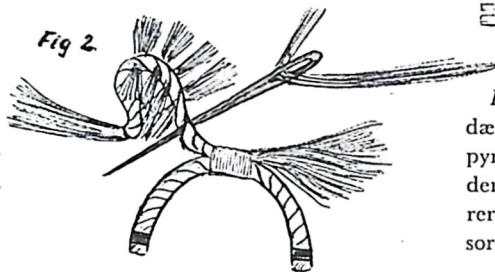

Fig. 2. Sort perlegarn bindes om benene, efter at klisterpapiret forsigtigt er fjernet. Prøv om I kan lave rigtige taklinger!

Hale og hoved på tovet åbnes og ståltråden her knibes af.

Manken stikkes ind på følgende måde: Tag det resterende stykke tov og drej de 3 kordeller fra hinanden. Hver af disse består igen af 3, men ved hjælp af sadelmagernålen under hver snoning op langs nakken på hesten. Klip af hver gang og gør dem længst på midten. Vent med at rette manken op, til hovedet er limet.

Fig. 3.

Fig. 3. Kom godt med klister på den forreste åbne del af tovet og form det til et rigtigt hestehead, efter at

I først har bundet en sort tråd stramt om mulen ved punkt B. Enderne lægges op over panden og bindes midlertidigt med kinesertråd. (Punkt C.)

Fig. 4. Når hovedet er færdigklipstret og tort, rettes manken op og klippes til. Med lidt vand på fingrene kan I få hale og manke til at stritte, lige som I vil have det.

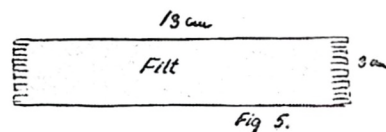

Fig. 5. Af det farvede filt klippes dækkenet i målene 13 x 3 cm. Som pynt klippes dækkenet lidt op for enderne, og I kan med lidt snilde dekorere det med udklip og dupper af det sorte filt.

Fig. 6. Dækkenet limes eller sys fast, og I syr en strimmel sort filt fast som tomme. Tilbage er der så kun at klippe alle hjælpetråde fra og at give hesten et lille brush-up med en kam og et lille tryk hist og her, så den har den helt rigtige holdning.

Til allersidst skulle I prøve at stille alle jeres springere op ved siden af hinanden. For selv om I i patruljen har haft samme materialer og fulgt samme fremgangsmåde, så kan jeg love jer, at I har fået vidt forskellige resultater ud af anstrengelserne. Og det er næsten det sjoveste af det hele.

Rigtig god fornøjelse ønsker

„Dorthe“

Fortsat fortælling af Kat.

6. En aften sammen -

Da Dorte arbejdede sig op ad bakken, så hun til sin store forundring, at teltet var rejst . . . sådan da! Det så ganske vist lidt mærkeligt ud, men det stod da op. Det var højere i den ene ende end i den anden og svajede gevaldigt på midten — og hvad var det dog, der stak ud af begge ender for oven? Dorte masede op ad bakken med regnen lige i ansigtet, — det var dog sært, tænkte hun, pludselig hørte hun en høj, jamrende lyd deroppefra og satte ængstelig farten yderligere op. Men græsset var glat af den megen væde, og det kneb med at stå fast, og hun syntes, det varede en evighed, inden hun kom op. Klagelydene blev ved, og nu kunne hun se, at det var patruljestanderen, der agerede teltstang i den ene ende af teltet — i den anden var teltet holdt oppe af en gren, der var både vind og skæv. Nu var hun oppe, hun løb det sidste stykke hen ad marken, hun råbte på Sisse og Møl, men kunne ikke høre, om de svarede, måske var det fordi hendes regnfrakke lavede sådan en larm, når hun løb, hun syntes at høre en underlig rivende lyd henne fra teltet. Nu var hun der. — Er der noget i vejen? råbte hun. Teltet var hermetisk tillukket, og hun prøvede at få lynlåsen op. Inde fra teltet hørte hun en hivende lyd som af en, der har åndenød ved svær astma og så igen en jamrende klagelyd. Hjerteret for helt op i halsen på hende. Hvad var der sket? Hun råbte af sine lungers fulde kraft: — Sisse, Møl, er I der? — Jammerhylene holdt straks op, og Sisses stemme lød derinde fra. — Du må komme ind den anden vej, for døren er gået i baglås! Den hvæsende lyd kom igen.

— Hvad er det, I laver? råbte Dorte ængstelig, — er der noget i vejen? Hun løb hen til den anden teltdør, som Sisse var ved at „lyne“ ned. — Skynd dig nu, råbte hun utålmodigt, — lad mig komme ind. Hun næsten væltede ind til dem og undgik med nød og næppe at falde over en bunke brænde, der lå lige indenfor.

— Hvad laver I dog? spurgte hun igen. — Møl giver kunstigt åndedræt, og jeg spiller mundharmonika, svarede Sisse. — Kunstigt åndedræt? Dorte var et stort spørgsmålstejn, men lettet over ikke at finde dem begge dødssyge, som hun havde fore-

stillet sig, da hun hørte de mærkelige lyde. Møl sad med en luftpumpe og blæste på en lille net brændebunke, hun havde stillet op. Dorte stirrede måbende fra den ene til den anden, mens vandet dryppede fra hendes hår og næse, og regnen trommede på teltdugen.

— Skulle det være en lille hårtørring, frue, sagde Møl og blæste med pumpen lige i hovedet på Dorte, — dette er det kongelig privilegerede lufttørreri. De tørrer, mens De venter, værsgod at tage plads, der er musik til arbejdet! Sisse satte straks i med et jamrende hyl på mundharmonikaen. — Skån mig! råbte Dorte og holdt sig for ørerne, — er I rigtig kloge!

Det varede lidt, inden hun kunne få ørenlyd. — Hvorfor sidder I to pjattehoveder heroppe i stedet for at komme ned til os andre? — Pjattehoveder? sagde Sisse fornærmet, — her har vi ordnet det hele, fået teltet til at stå, fået reddet patruljestanderen og brændet og er tilmed ved at forberede en lejrbaalsunderholdning og tørre brændet — og hvad har vi så ud af det — skældt ud for at være pjattehoveder!

— I to stakkels misforståede genier, sagde Dorte, — synes I ikke, det er på tide, at I samler jeres pakkenelliker sammen og kommer ned og får noget at spise, inden de andre kommer for godt i gang? Det var de straks med på.

— Tænk, jeg havde glemt, jeg var sulten, sagde Møl og flagrede rundt for at samle sine sager sammen. Et øjeblik senere marcherede de i rad ned ad bakken igen med Sisse i spidsen spillende af alle kræfter.

De andre sad i det varme køkken og spiste, da de kom. Madpakkerne var nok blevet lidt våde og klemte, men de gled ned alligevel, og Esther havde lavet te, og snart sad de alle foran komfuret og varmede fingrene om krusene, tyggede og småsnakkede.

Senere fik de bragt lidt orden i deres proviant, tvebakkerne blev lagt til tørre og smørret anbragt et koldt sted, og man mente nok, man havde bjerget så meget i fællesskab, at man kunne blive mæt næste dag.

Så var det lejrbaalstid. Vibeke var skuffet over, at de ikke kunne få et rigtigt bål, sådan som de havde planlagt. Sisse ville absolut „givet et nummer“ på harmonikaen, hvad Dorte modsatte sig på det bestemteste af hensyn til familien, der jo også skulle have lov at være i huset. Enden blev, at de sang et par sange, de kunne udenad, fordi alle sangbøgerne lå oppe på loftet, og Dorte læste et kapitel i Junglebogen, mens de alle lyttede i halvmørket.

(fortsættes)

Hvad skete der?

Den fællesnordiske konkurrence for digtere er afsluttet.

Vi har fået mange digte og historier tilsendt, og de har været sjove at læse. Tak skal I have. Nogle har skrevet meget lange beretninger, andre ganske korte, der er blevet skrevet adskillige velklingende digte. „Bladlusene“ har hjulpet mig med bedømmelsen, og i fællesskab har vi udtrykt historien: „Polsetyveriet“ som den bedste.

Historien er skrevet af „Vaks“, hvis rigtige navn er *Hanne Wikman, Houlbjerg pr. Laurbjerg*.

2. præmie tilfalder digterværket „Fire røvere og Trolde“ indsendt af *Kirsten Brandstrup, Emdrupvej 153*.

3. præmie tilfalder „Trille, Trine og mig“, en historie skrevet af *Pia Skov fra Haderslev*. Pia er kun 11 år.

Vi har endnu et par stykker, som vi sender trøstpræmier, og hvis pladsforholdene tillader det, vil de få deres værker i næste gang. *Red.*

Polsetyveriet

Tre pigespejdere gik hen ad vejen og sang.

Den midterste af de 3 spejdere hed „Bulder“. På hendes højre side var „Kvik“, og på hendes venstre side var „Kvak“. De tilhørte patruljen Bien.

I dag var det den 14. september, og alle spejdere véd, hvad det betyder. Det var midt i „raske børn hjælper syge børn“s uge. I dag skulle der tjenes penge. Pigerne var ude at se, om de ikke kunne finde noget at bestille i skoven — plukke hyldebær el. lign. At der måske var nogen, der ville have dem til at vaske op, tænkte de ikke på.

Kvak havde sin hund „Snuser“ med. Kvik og Bulder havde protesteret voldsomt, men det nyttede ikke noget. Den skulle med. Bulder havde redningsrebet over skulderen, og Kvik havde en vandretaske med madpakker i.

Fra landevejen drejede de af på en sidevej. Denne vej førte ind i skoven, og den gik forbi en 5–6 huse eller gårde. Nu gik pigerne ind i skoven (billede 1). En tid gik de i deres egne tanker, men pludselig udbrød Bulder: „Jeg ville ønske, der var jordbær på denne tid!“

„Hvorfor dog?“ Kvik kiggede forbavset på hende.

„Det kunne jo være, der var nogen, som ville have os til at plukke dem, ikke?“

„Hvor er du praktisk,“ lo Kvik, „men der er jo altid æbler.“

Men de blev afbrudt i deres samtale ved, at Kvak skubbede til dem og sagde: „Fru Jensen er nok gal i dag.“

Fru Jensen boede i den gård, de var ved at passere. Hun stod uden for og rystede en dug. Hun så virkelig gal ud. Hun småskændte for sig selv på sit brede jyske: „At Mads vil være det bekendt. Nu skal jeg luge bedet, vaske alle gulvene, lave middagsmad og lave en spegepølse — alt sammen til kl. 6, og klokken er 4 nu.“ Pigerne stod med åben mund og så på hende, men pludselig forvandlede Bulders ansigt til et stort smil. „Fru Jensen,“ råbte hun, „må vi hjælpe dem?“

Fru Jensen kiggede skeptisk på dem: „Hvorfor vil I det?“

„Jo, forstår De, vi er spejdere, og alle spejdere skal mindst tjene 5 kr. hver til de spedalske i denne uge.“

„„Raske børn hjælper syge børn“ hedder indsamlingen,“ indskød Kvik.

„Ja, ja,“ lo fru Jensen, „I må begynde med det samme. Du,“ så kiggede hun på Kvik, „må luge bedet, det er disse to rækker!“ Og så fik Kvik en lang række formaninger om lugningen.

Imens hviskede Kvak til Bulder: „Godt, det ikke er os!“

Så sagde fru Jensen til dem: „I to kan hjælpe mig med at vaske op og vaske gulve!“

De kiggede på hinanden, og Kvik begyndte at hoste så underligt. Fru Jensen førte dem ind i huset og gav dem et værelse hver at vaske gulv i. Så gik hun ud til sit eget.

„Bulder,“ hviskede Kvak. — „Hvad er der?“ — „Havde du regnet med, at vi skulle vaske gulv?“ — „Næh, så ville jeg nu hellere være uden for og luge.“ — „Samme her,“ sukkede Kvak, og så arbejdede de videre i tavshed.

En halv times tid senere kom fru Jensen og spurgte, om pigerne var færdige. Det var de. Kvik var også blevet færdig med lugningen. „Min stakkels, stakkels ryg,“ jamrede hun.

„Nå, piger,“ sagde fru Jensen, som var blevet glad igen, „nu laver jeg middagsmad, imens laver I hver en spegepølse.“

Dette lød spændende, og pigerne gik ivrigt igang. Fru Jensen måtte hjælpe dem flere gange, men hun havde skrevet opskriften af, så det gik godt. Pigerne måtte dog somme tider diskutere lidt, hvad der stod. De kragetæer var ikke så lette at læse.

Da de var færdige, skrev fru Jensen smilende 2,50 kr. på hvert arbejdskort. Før de gik, spurgte Bulder, om ikke de måtte øve sig i at kaste med redningsreb på en mark, der lå neden for bakken. Det måtte de selvfølgelig. Så lagde fru Jensen de 4 pølser i vinduet, til hun skulle bruge dem.

Pigerne gik ned på marken og begyndte at øve sig. Pludselig sagde Kvik: „Nej, nu vil jeg ikke mere, før jeg har fået noget at spise.“ Så spiste pigerne deres madpakker rub og stub.

Da de var færdige med at spise, øvede de sig videre. Bulder jamrede sig forfærdeligt, hun var patruljens dør-

ligste redningsrebkaster... „Nu vil jeg snart have en tur,“ sagde Kvak utålmodigt. „Een gang til, så tror jeg bestemt jeg kan,“ sagde Bulder. Hun var lige blevet færdig med at ordne rebet og skulle lige til at kaste det, da hun hørte et råb. (Billede 2).

Hun vendte sig om, og oppe på bakken stod fru Jensen og skreg: „Hjælp, politi!“ Så fik hun øje på spejderne. „Spejdere! Stands dem! De har stjålet mine pølser!“

Ned ad bakken kom en gammel bil rullende. I den sad fire skummelt udseende mænd. Bulder stod med åben mund og så på mændene. Så fik hun pludselig en idé. Hun svingede redningsrebet og kastede. Det var meningen, hun skulle ramme bilens fører i hovedet, men Bulder var som nævnt ikke ret god til at kaste med redningsreb, så i stedet for ramte hun det ene forhjul. Det var nu meget bedre, end hvis de havde mistet herredømmet over bilen. Forhjulet var meget gammelt og slidt. Pssst! Al luften gik ud, og bilen standsede. Mændene styrtede ud af bilen. De løb lige forbi pigerne på vej mod skoven. Den forreste af mændene trådte lige i ringen på den ene ende af redningsrebet. Han løb videre. Den anden ende af rebet — altså hagiposen — sad fast under bilens hjul. Redningsrebet strammedes, og manden, der løb meget stærkt, faldt lige pladask på næsen. Idet han faldt, greb han fat i de to mænd, der var nået op på siden af ham, og de væltede med. Det samme gjorde den fjerde, som kom bag efter. Der lå de! Spejderne fik dem i en fart bundet sammen. Nu kom politibetjent Poulsen til. Han havde fru Jensen tilkaldt. Han surmulede lidt over, at han skulle tilkaldes på grund af et par pølser, men da han så mændene, råbte han glad: „I er dygtige piger. Det er de mænd, som har stjålet 4 runde hatte hos hattemageren og en 10–12 brød hos bageren, og jeg har lige fået besked om, at hvis jeg så 4 skumle mænd i en gammel bil, skulle jeg anholde dem. Bravo! Jeg bliver nok forfremmet!“ Så kom han pludselig i tanker om, at det jo var pigerne, der havde fanget dem. Derfor fik de 25 kroner til deling. Pigerne blev vældig glade. Nu kunne de få en ny patruljestander. Det trængte de hårdt til. Kvak fortalte politibetjenten, hvordan Bulder og redningsrebet var skyld i det hele. Og henne i vognen stod Snuser og åd den ene pølse. (Billede 3)

Vaks. Egernpatruljen. Gudenå Trop.

★

Fire røvere og Trolld

Se, madam Nielsens vrede mine og hør, hvor arrigt hun kan hvine: „De fæle røvere fra Rold har taget pølsen, puds dem, Trolld.“ Og Trolld han kommer brasende og gø'r af dem så rasende. Men klogere er spejderpir' de hurtigt til hinanden si'r: Vi bruger nu det gamle kneb og fanger dem med redningsreb.

Da røverne de tog på flugt ville de ud på et lang, langt togt. Men da bilen (som også var stjålet) var gammel, rusten og skjoldet, var der pludselig noget, der sprang, og det sagde meget højt „BANG“. Så er Trolld på sporet, og ja det er ikke ordet, han farer afsted som en pil efter den gamle bil.

Nu kaster pigerne rebet, og røverne føler sig grebet. Da røverne er bundet, og pigerne har vundet, så kommer betjenten og siger: „Sikke nogle raske piger.“ Se Trolld har fundet selv sin mad og står i bilen nok så glad, mens røverne er sure, de skal bag fængslets mure.

Kirsten Brandstrup

★

Trille, Trine og mig

Trille, Trine og mig fik en lørdag eftermiddag lyst til at gå en tur. Vi ville dog også bestille noget, så vi bestemte os til, at vi ville gå gennem skoven ud til en af markerne udenfor byen, der ville vi så ove os i at kaste med redningsreb. Og derved blev det. Vi startede kl. 13,30, og vi havde hver sit at bære. Trille bar tasken med eftermiddagskaffen og aftensmaden (vi ville ikke hjem før kl. 19,30). Trine bar rebet. Og jeg skulle passe på vores fine sporhund. Den bar det flotte navn „Detektiven“. Da vi var gået forbi „Bakkehuset“ og hr. Larsens ko, besluttede vi, at nu ville vi ikke gå længere, og så slog vi os ned på en græsmark. Vi var lige netop begyndt at lave en konkurrence om, hvem af os der kunne kaste længst, da døren til „Bakkehuset“ blev smækket op, og den tykke fru Larsen kom farende ud af huset) medens hun råbte: „Stop tyvene!“ I det samme kom en bil eller rettere en Ford, en af dem med nedslået kaleche og håndsving. I bilen sad fire skumle fyre med bowlerhatte på. „Detektiven“ begyndte at gø, og hr. Larsens ko gloede. I det samme råbte fru Larsen: „Det er dem, stop dem, de har tømt mit spisekammer, stop dem!“ I en fart svingede Trine rebet rundt over hovedet som en lasso, et trick som hun er meget stolt over, et øjeblik efter var de fire fyre alle viklet ind i rebet. I mellemtiden havde fru Larsen ringet efter landbetjenten, og fem minutter efter var de i sikkerhed hos denne. „Detektiven“ var straks sprunget op i vognen, for at se om der var noget spiseligt i den, og lidt efter dukkede den op med en pølse i munden, og den fik den lov til at beholde.

Pia Skov, 11 år. Thrigesvej 22, Haderslev, Sønderjylland.

Sidste nyt om Spejderhjælpen 1961

Vi er nu nået op på kr. 335.327,01 ialt. Deraf har Det Danske Pigespejderkorps tjent kr. 100.045,95.

Så godt som alle spejdere og blåmejsere deltog i Spejderhjælpen.

Fredag

Internationale chancer 1962

Ranger Adventure Week 1962

hedder den spændende og eventyrlige uge, som arrangeres for seniorspejdere og kadetter i alderen 16—21 år på Our Chalet i Schweiz. Faktisk strækker denne eventyrige sig over mere end 1 uge, idet ankomstdag er 27. maj og afrejsedag 7. juni 1962.

„Eventyrugen“ er efterhånden blevet en fast årlig begivenhed på Our Chalet, og da den fortrinsvis er beregnet på store piger, der er ude i erhvervslivet og måske lette kan få deres ferie før og efter skoleferien, holdes ugen skiftevis i for- og eftersommeren.

Eventyrugens program omfatter bl. a. bjergvandring af forskellig længde og sværhedsgrad, en enkelt af disse med overnatning i hytte undervejs, — udendørs madlavning, folkedanse, sange og lege samt dramatik, husflid og diskussioner.

Temaet for eventyrugen 1962 bliver „Schweiz“, og det er derfor meningen, at opholdet på Our Chalet, hvor deltagerne får lejlighed til at lære livet i og omkring en lille schweizisk bjergby at kende, skal suppleres med et kortere ophold i regeringsbyen Bern, hvor indkvartering vil ske på vandrerhjem, og hvor der vil blive aflagt besøg på museer, i regeringsbygningen og andre interessante steder i den meget smukke og særprægede gamle by.

Prisen for deltagelse er 10 schw. frs. pr. dag plus 25 schw. frs. for udflugter samt rejsen. Der bliver ingen ekstra rejseudgifter for turen til Bern, idet denne by ligger på ruten til Our Chalet for dem, der kommer nordfra.

Ansøgning (se nedenfor) inden 1. februar.

Landslejr i Norge

Norges K.F.U.K.-spejdere indbyder 20 spejdere og førere fra Danmark til at deltage i landslejr på Bogen gård, Stokke i Vestfold, i tiden 11.—18. juli 1962.

Betingelser for deltagelse: være mindst 13½ år (når lejren finder sted) og være vant til at ligge i teltelejr. Lejrkontingentet er 70 n. kr., hvortil kommer rejseudgifterne.

Der skal medbringes personligt lejrudstyr samt telte, medens den norske trop, som det danske hold skal dele lejrplads med, vil sørge for køkkenudstyr.

Holdet anmodes endvidere om at medbringe et dansk flag og materiale til en udstilling, ligesom det må være forberedt på at deltage i lejrbaalsunderholdningen.

Ansøgning — om muligt for et hold på ca. 10 incl. fører — enkelte førere og spejdere kan dog også ansøge — inden 1. marts.

International lejr i Holland

Det hollandske pigespejder-fællesråd indbyder indtil 15 spejdere fra Danmark til at deltage i en international lejr, som vil finde sted i 10 dage inden for 1. halvdel af august 1962 (dato ikke endelig fastlagt, — og stedet for lejren er heller ikke bestemt).

Indtil 3 danske førere indbydes til at ledsage holdet. Der regnes med ca. 500 lejrdeeltagere, hvoraf halv-

delen er hollandske, mens resten kommer fra andre lande, og lejren vil derfor få hele 4 sprog: hollandsk, engelsk, tysk og fransk.

Prisen for deltagelse bliver 55 hollandske gylden (ca. 110 d.kr.), men den dækker tillige 2 udflugter. Rejsen må deltagerne naturligvis selv betale.

Gæsterne indbydes til 1 uges ophold i spejderhjem for lejren.

Betingelser: for spejdere, være 14—16 år, kunne klare sig på et af de nævnte sprog. — For førere: være 20—30 år og kunne tale et af de nævnte sprog så godt, at de kan være medarbejdere i lejrstaben.

Ansøgning inden 1. marts.

Amerikansk jubilæumslejr i England

De amerikanske pigespejdere i Europa, North Atlantic Girl Scouts, er med til at fejre den amerikanske pigespejderbevægelses 50-års jubilæum i 1962, idet de arrangerer en stor lejr i England (i nærheden af London) i tiden 24. juli—2. august 1962.

Lejren vil få 200 amerikanske deltagere, og der indbydes 50 spejdere og 5 førere fra hvert af følgende lande: Frankrig, Vesttyskland, Storbritannien, Grækenland, Island, Italien, Norge, Sverige, Spanien og Danmark.

Lejren er først og fremmest lagt an for seniorspejdere, men også andre spejdere over 14 år er velkomne.

Lejrens motto vil være: „Honor the past, serve the future“, og programmet vil blive baseret på det amerikanske seniorprogram 5 hovedpunkter.

Lejrkontingent: ca. 25 dollars, hvortil kommer rejsen til London og evt. omkostninger for et kort ophold i London, som kan arrangeres efter ønske.

Der vil muligvis blive arrangeret nogle dages besøg i private hjem efter lejren.

Betingelser for deltagelse: være fyldt 14 år, når lejren finder sted, være 1. kl. spejder og lejrsvant samt have godt kendskab til engelsk.

Fra Danmark er der altså mulighed for 50 spejdere og 5 førere til at deltage i denne lejr.

Ansøgning kan ske både enkeltvis og i grupper — inden 1. februar.

For alle disse indbydelser gælder det, at der skal ansøges på skema, som kan rekvireres (1 pr. person) hos Det Danske Pigespejderkorps, Hunderupvej 67, Odense, hvortil ansøgningerne også indsendes inden for den for hver indbydelse nævnte frist.

POSTBOX

I Sverige er der en søspejderpatrulje, der gerne vil korrespondere, og en pigespejder fra Helsingborg vil gerne skrive til en dansk pigespejder på 14 år, der bor så nær som muligt. — Også fra Canada er der en adresse på en 14-årig spejder. Husk, at det tager lang tid at få svar langt borte fra — vær tålmodige, så skal det nok komme. Mexico er kvikkest til at svare, og det er let at få adresser fra Sydafrika.

Fromse

Seniorspejderkonkurrence

Første opgave er nu forlængst fra hånden, og resultaterne forelagt til den bedømmelse, der ligeledes har fundet sted.

De indsendte hike-rapporter var alle gode, og vi er ikke i tvivl om, at de deltagende grupper har haft interessante og morsomme ture.

1. del af konkurrencen blev vundet af „Vildgæssene“s seniorgruppe.

Gruppen har modtaget en hilsen og belønningen. De fleste af grupperne har benyttet lejligheden

til at udforske landet nærmere, mange spændende steder er blevet besøgt som for eksempel Hinds-gavl ruiner og Rudolph Tegnens museum.

Det har bestemt heller ikke været kedeligt at studere menuerne; kan I huske dengang, man ikke kunne tage på hike uden at være sikker på de bayerske pølser?

I hvert fald fik vi vældig lyst til selv at følge jeres ruter og besøge de steder, vi nu har læst om og set tegninger og fotografier af. *Seniorudvalget*

Frimærkeindsamlingen -

Vi er nu oppe på 24,325 kg afklippede frimærker fra den sidste indsamling, som vi lige har sluttet.

Sct. Georgstroppen ligger i spidsen med 4,350 kg mærker. Kadetgruppen „Auxelia“, Odense, følger lige i hælene med 4,3 kg. 2. Klampenborg, Mølleå div., har indsendt 2 kg. Guldborgsund flok 1,84 kg. 2. Randers trop 1,7 kg. Nexø trop 1,62 kg. Kontoret i Odense 1,6 kg. Spejderchefen 1,53 kg. Ringe trop og flok 1,47 kg. Desuden er der indsendt mange mindre portioner under 1 kg. Tak til jer alle. Pengene går til spejdernes hjælpefond. Så fortsætter vi til sommerferien, husk at klippe frimærker af julekortene.

Dronningemærkerne

Nu begynder det at blive spændende. Vi er oppe på 1108 mærker. Sct. Georgstroppen i Silkeborg har sendt 27 dronningemærker til korpskontoret med følgende lille hilsen til kontaktafdelingen, der stadig fører.

„Hermed 4,35 kg frimærker, heraf 27 dronningemærker fra Sct. Georgstroppen. Så har vi ialt 98 „dronninger“. Der er langt til de 500, og for jer er der vel næsten lige så langt!“

I den 2. runde af indsamlingen af dronningemærker er indkommet 305 mærker, deraf 71 fra korpskontoret i Odense, 53 fra kontaktafdelingen, 40 fra spejderchefen, 27 fra Sct. Georgs-

troppen, Nexø trop har indsendt 30, 3. Absalon har i maj indsendt 28 stk. og Løyer 24. Mange har indsendt et færre antal. Korinth blåmejseflokk har samlet ialt 53 stk. (i april). Sct. Georgstroppen er som ovenfor nævnt oppe på 89. Korpskontoret i Odense har indsendt 71. Men, kontaktafdelingen fører stadig, idet de nu er oppe på 177 dronningemærker.

Der er stadig langt til de 500, så I har alle en chance for at være med og måske slå rekorden. Så bare hæng i.

Og så vil vi gerne have nogle flere dronningemærker sat i omlob, er der nogen, der vil sørge for det — de er stadig til at få på posthuset.

Som I måske husker, kan de brugte dronningemærker sælges for 10 øre pr. stk., og pengene går til flygtningehjælpen. Altså — køb, send — og klip dronningemærker.

Lørdag

»Småtterier«

Lidt om alt muligt – redigeret af fire glade bladlus

JULETRÆETS „ENDELIGT“

Hvorfor dog lade juletræet gå på lossepladsen eller brænde det, umiddelbart efter at pynten er pillet af? Skynd dig at finde det, hvis du ved, at det bare ligger uden for huset. — Er det rigeligt højt, får du lige din far eller en anden til at save det i en passende højde. — Nu skal det nemlig bruges til „fuglebrædt“ — nej „fugletræ“. Find et passende sted i haven, hvor du kan stille det fast. — Nu kan du så have fornøjelsen af at gå og hænge nyt „pynt“ på hver dag, for den skulle jo gerne forsvinde rask væk, idet den består af æbler (gerne rådne), brødkorper, spæk og meget mere, som er hængt i en snor, og det er noget vores små „vintergæster“ kan lide. Solsorten, musvitten, gråspurven, blåmejsen og flere vil du nu rigtigt kunne iagttage, når de får lov til at

hoppe rundt på de grønne grene og ikke blot på vores traditionelle fuglebrædt!!!

☆ ☆ ☆

HALLO!!

Hvordan er det gået dig? Du har sikkert skrevet nogle julekort og måske også fået nogle! Blandt dem, der kom ind gennem „dørspærken“, var der sikkert et par stykker, som *du* ikke havde skrevet til? Måske — ja — det klarer du let. Send et friskt nytårskort! „Bedre sent end aldrig.“

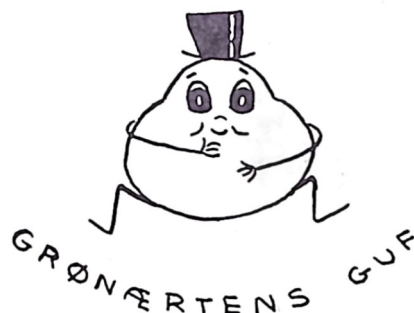
☆ ☆ ☆

KAN I DET?

Hvad? Bygge bål i sneen! Det er slet ikke så svært. En søndag formiddag i klart frostvejr tager hele patruljen ud og finder sig en fredelig plet på marken eller en åben plet i skoven (husk at sikre jer, at I må tænde bål på det sted.) Vi graver et

passende hul i sneen, så vi kommer ned til jorden. Her bygger vi vores bål og tænder det uden brug af alt for mange „aviser og blade“. Vil I sidde et stykke tid og nyde varmen, så husk at have godt med vandtæt underlag! Husk også, at hullet skal have et vist omfang, for at sneen ikke lige med det samme skal smelte til vand og slukke ilden!!

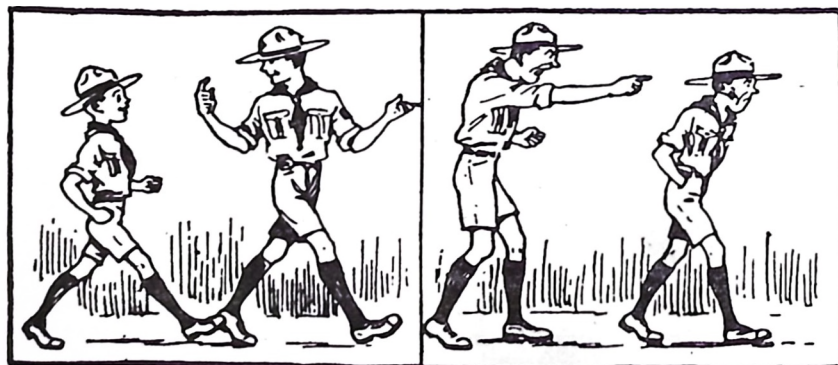
☆ ☆ ☆

TESANDWICHES

pro pers. 2 skiver franskbrød
1 tyk skive mild ost
½—1 banan
smør

Smør franskbrødssiderne tyndt med smør. Læg på det ene udskivede bananstykke og på det andet en tyk skive ost. Læg brødstykkerne sammen med pålægssiderne mod hinanden og rist dem gyldent brune i lidt smør på panden. Hver sandwich skæres ud i skiver på langs, og når de serveres lunkne, er de en „lækkerbidsken“ til en kop te!!

Den gode patruljefører fører sine spejdere — den dårlige patruljefører driver dem frem.

NAR ULYKKEN ER SKET

Der er for nylig på Gads Forlag udkommet en udmærket lille førstehjælpsbog af overlæge, dr. med. T. Mogens Andreasen. Det er et tyndt, lille hæfte, men det er yderst fyldigt i sine oplysninger for den, der skal være førstehjælper. De mange gode råd og vejledninger er ledsaget af gode, instruktive billeder, der gør det hele let at forstå.

Et fremmedlegeme i den gale hals hos et lille barn fås ud ved, at man ryster barnet i benene

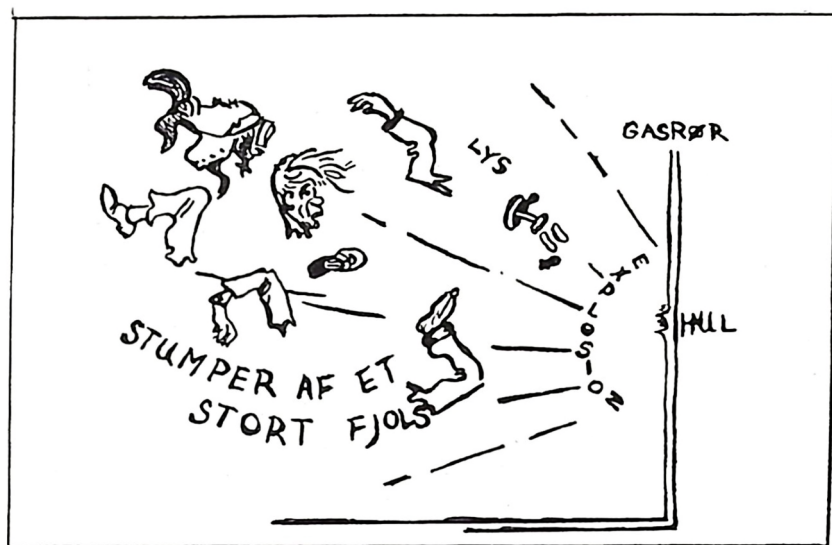
Bogen hedder „Når ulykken er sket“ og koster kr. 9,75. En god bog at blive klog af — en god ting at anskaffe i patrulje eller trop.

☆ ☆ ☆

VÆR BEREDT

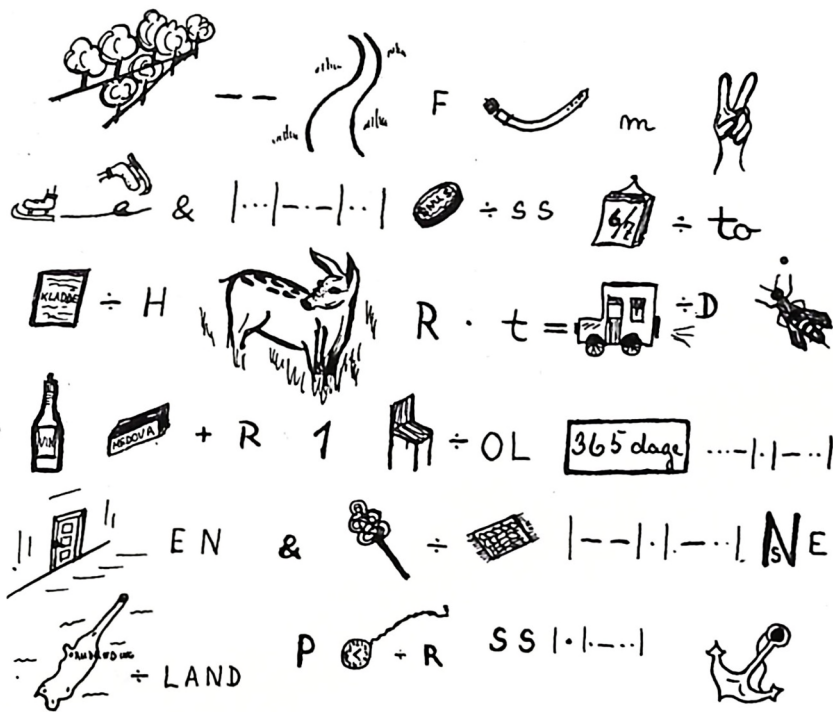
Ja, det er som bekendt vores (spejdernes) valgsprog!!! Husk også at være beredt, når det gælder ulykkestilfælde. Når en ulykke sker, ved du, at det er din pligt som spejder at være den første til at komme til hjælp. Lad ikke „en anden“ komme før dig! Men alt dette kræver selvfølgelig, at du ved, hvad du skal gøre. Hvert år går alt for mange menneskeliv tabt, fordi der går panik i folk. Mange finder på det allermest „tåbelige“, men det er velsagtens i allerbedste mening. Hold hovedet „koldt“, og så tænk dig godt om.

— Jeg vil foreslå, at du i dag og ikke i morgen sætter dig ned og læser afsnit 23, 24 og 25 i „Scouting for boys“ eller fra 127 og fremefter i

B. P.s tegning fra Scouting for boys

Pigespejderbogen. Det mest aktuelle veje, skøjteulykker og dermed også for tiden er bilulykker, grundet glatte drukneulykker.

JANUAR-REBUS. Løsninger indsendes til redaktoren senest 10. februar 1962 mrkt. Januar-rebus. — Husk navn og adresse og alder. Der er bogpræmier at vinde.

KLØVERARBEJDET

Kløverblad, hvor stjernen står som en dug og skælver, varsler du den unge vår, som Danmarks himmel hvælver. Glemte vi dit simple bud, blev du kun et smykke. Fold dit løv i lyset ud og lys af liv og lykke.

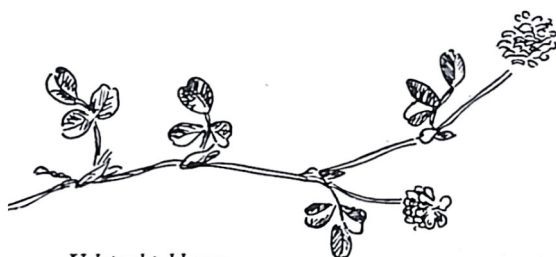
Kløverblad, som uden pragt trofast gror og grønnes, lydigt er med lys i pagt og aldrig vil belønnes, lær os selv at være tro, lær os selv at lyde. Lær vort sind med ydmyg ro at tjene for at yde.

Kløverblad, blev du til spe mellem blomstervrimlen, dog vi ved, at du kan se fra dybet ind i himlen. Vi vil vokse som dit flor: sande, tro og glade. Se, det nye Danmark gror med friske kløverblade.

Kløverbladet er kendetegnet for alle pigespejdere i alle lande. Vi kløverspejdere har fået lov til at knytte kløverbladet helt og fuldt til os, idet vi har det i vores navn „kløverspejder“. Vi har grund til at være glade over, at korpsledelsen i D. D. P. har givet os lov til at bære navn efter emblemet. Men har du egentlig tænkt over, hvor mange slags kløver der findes? Hvidkløver og rødkløver kender sikkert de fleste af jer, men hvor mange kender „udstrakt kløver“? — „Udstrakt kløver“, det lyder som en gymnastisk øvelse, men navnet skyldes, at stænglerne ligger langs jorden. Blomsten er gul.

Harekløver med „pelsagtige“ blomster

Udstrakt kløver har gule blomster

„Jordbærkløver“ (uhm, får I ikke vand i munden?). Denne kløver ligner hvidkløver, men de kuglerunde blomsterhoveder er mindre og iøvrigt blegrode.

„Harekløver“ har små akslignende blomster, som er ganske svagt lyserøde, de virker pelsagtige, fordi de er skjult bag de hårede bægerspidser.

„Bugtet kløver“ ligner rødkløver, men har underjordiske udløbere og lange, stærkt bugtende stængler.

Her har du altså 6 forskellige slags kløver. Nu kan du jo se, om du kan finde disse, presse dem og sætte dem i din arbejdsbog.

Ved du forresten, at kløverblade „sover“? — Om aftenen bøjer småbladene sig op og ind mod hverandre. Næste morgen breder de sig ud igen. Disse sovebevægelser finder kløverbladene også på at gøre ved vejrforandringer, f. eks. når det begynder at regne. (Hvor meget tror du, at kløverbladene har været „vagne“ i sommer?)

Hvis du søger efter firkløvere, er det bedst at gå på opdagelse iblandt hvidkløver, idet de hyppigst finder dér.

Kan DU tegne?

Månetroppen har bedt om en tegning her i bladet af en spejder i uniform i ret stor størrelse, således at den kunne farvelægges og sættes i arbejdsbogen.

Mon ikke der skulle være en spejder et eller andet sted i landet, der har lyst til at opfylde dette ønske? Send tegningen til redaktøren inden 1. februar.

BØGER

Kender du det lille hefte, der hedder „Deres København“? Det er udgivet af Foreningen for spastisk lammede Børn, Landsforeningen af Vanføre, Landsforeningen mod polio, Rigsforeningen til gigtsens Bekæmpelse, Samfundet og hjemmet for Vanføre og Schleroseforeningen. I dette hefte findes en fortegnelse over, hvor kørestole er tilladt (i biografer, teatre, museer og seværdigheder), og der fortælles også om trappetrin og gelændere og andre vanskeligheder, der er forbundet med at benytte de offentlige transportmidler.

Og nogle bøger for dove børn og børn med læsevanskeligheder:

„Heidi“ og „Heidi får brug for, hvad hun har lært“ af forfatteren J. Spyri, bearbejdet af Else Schiøler.

„Arlette fra Sydfrankrig“ af L. Østlund og „Huset ved Søen“ af L. I. Wilder er også vældig gode.

Og til sidst en god bog for dem, der har svært ved at læse. Sigrd Thomsen: *Palle Graa*. Illustreret af Svend Otto S. Kr. 12,75 indb. (Gyldendal.)

Forfatterinden Sigrd Thomsen mestrer den svære kunst at skrive bøger, som i lige høj grad fængsler børn, der har læsehæmninger, og børn, der ikke har. Der er spænding og underholdning, der fastholder interessen for handlingen. Ordene er trykt med så store mellemrum, at det ene ord ikke forstyrrer opfattelsen af det andet. Længere ord, der er strengt uundgåelige for sammenhængen, er delt i stavelser med bindestreger, og korte sætninger og korte afsnit bidrager tillige til at lette tilegnelsen.

„Palle Graa“ er en historisk roman fra 1500-tallet. Den handler om en adelig familie, der under Grevens Fejde må flygte fra en herregård i det nordlige Jylland til en anden og stærkere befæstet borg ved Limfjorden. Den 14-årige Palle bliver skilt fra familien og oplever et længere eventyr dels på egen hånd og dels sammen med en adels pige, den 13-årige Mette, som han befrier fra fangenskab.

Svend Otto S. har gennemillustreret romanen med smukke tegninger, der yderligere støtter handlingsgangen.

Nye bøger fra Gyldendal

Mikkel går til Søs

af den svenske forfatter Olle Mattson, som har fået førsteprisen i en stor svensk børnebogs konkurrence for fortællingen „Briggen Tre Liljer“, som denne bog er en fortsættelse af. Mikkel er en dreng i konfirmationsalderen, der kun har eet stort ønske: at komme til søs. (Indb. kr. 9,75.)

Bornevagtskompagniet

af Estrid Ott handler om en flok børn i 6–10 års alderen, der starter klubben „De 9 stærke“, hvis formål er at tjene penge nok til at sende en fattig enke og hendes fire børn på landet. (Indb. kr. 9,75.)

Katten Mackenzie er en festlig bog af Ursula Moray Williams, illustreret af Lars Bo. Skibskatten Mackenzie, der holder så meget af mennesker, strander på en øde ø sammen med frk. Pettifer, der ikke kan fordrage katte! Bogen er glimrende egnet til oplæsning, fordi hvert kapitel er et afrundet hele. (Indb. kr. 9,75.)

Et år med Juliane

Kirsten Kyhl deltog i forlagets store konkurrence om den bedste skønlitterære børnebog og fik manuskriptet til „Et år med Juliane“ anbefalet af dommerkomiteen. Naturligt og uohøjtideligt og med et væld af humoristiske indfald betror den 14-årige Juliane sig til sin dagbog — om sine oplevelser med forældre og venner, om skolegang, om sommerferie på Skagen og om en dramatisk påske i Norge. (Indb. kr. 11,75.)

Hvem er Ulla?

Den svenske forfatterinde Ann Mari Falks „Hvem er Ulla?“ handler om en pige på 15, hvis far er død, og hvis mor gifter sig igen. For mange har en tilsvarende situation været et vanskeligt problem — for Ulla er det en katastrofe. Da hun omsider finder sig til rette med de nye forhold, er hun blevet en anden og ikke mindre tiltalende Ulla. (Indb. kr. 10,75.)

Priska

Merja Otava vandt det finske forlag Werner Söderströms store pris for den bedste finske ungdomsbog med romanen „Priska“, der er oversat til dansk af Ellen Kirk. Den fortæller indtagende og nænsomt om en ung piges vage forelskelse i en af klassekammeraterne, som svigter

hende til fordel for en veninde, og om hendes drøm om engang at blive forfatterinde. (Indb. kr. 10,75.)

Gnisten Line

Med „Gnisten Line“ vandt Norges første kvindelige radio-telegrafist Hild Henriksen førsteprisen i forlaget H. Aschehoug & Co. og Norges Rederforbunds konkurrence om den bedste ungdomsbog med motiv fra søen. Line, der er forlovet med en andenstyrmand i udenrigsfart, uddanner sig til radiotelegrafist, kommer ud at sejle og støder på kæresten så langt borte fra hjemmet som muligt. (Indb. kr. 12,75.)

Det lange ridt.

Fra de fire unge nordiske piger, Juliane, Ulla, Priska og Line, er der et stort spring til hovedpersonen i Glenn Balchs „Det lange Ridt“ — indianerdrengen Lille Elg. Han tilhører en stamme, der hvert år sender sine unge ud på en slags manddomsindvielse, en månedlang færd uden for stammens enemærker. Da det bliver Lille Elgs tur, er han angstelig, men han overvinder sin angst, ikke mindst takket være den kloge hest, han sidder på ryggen af. (Indb. kr. 9,75.)

Og som noget helt nyt: „Syngende bøger“

Gyldendals grammofonpladebøger er vældig gode at have ved hånden, både når I skal være underholdende, og når I gerne vil lære nye sange. De tre pladebøger hedder „Folk og røvere til Kardemommefest“, „Kasper og Jesper og Jonatan“ og „Sørøvere, Hottentotter og muntre Musikanter“. Den norske troldmand og tusindkunstner Thorbjørn Egner har selv skrevet sangene, komponeret melodierne og tegnet billeder, og teksterne er ikke blevet mindre sjove i Halvdan Rasmussens og Niels-Jørgen Kaisers oversættelse. Det er festligt at lytte til pladerne, der er indspillet med kunstnere, som I alle kender: Elith Foss, Buster Larsen, Preben Neergaard, Louis Miehle-Renard, Bodil Udsen, Ole Monty, Viggo Brodthagen, Helga Frier, Ole Wisborg og Lisbeth Frandsen. Niels-Jørgen Kaiser har stået for instruktion og tilrettelæggelse. (Kr. 16,75.)

Ungdomsroman om opstanden i Ungarn

Forfatteren Olaf Rynning-Tønnesen blev med sin roman „Hemmelig Sender“ vinder af det norske forlag Aschehougs konkurrence om den bedste bog for børn og unge i 1960. Nu udkommer den hos Gyldendal i Jørgen Larsens oversættelse.

Baggrunden for romanens grænseløst spændende handling er opstanden i Ungarn i 1956. Hovedpersonen er den 17-årige Peter Szigeti, som går på teknisk skole i en lille by ikke langt fra grænsen til Østrig. I sin fritid eksperimenterer han med radio, og ved et tilfælde får han fat i en hemmelig sender, som han lærer at bruge af modstandsbevægelsen, og som han finder et skjulested til i laden hjemme på gården.

Det illegale arbejde fører ham fra den ene farlige situation til den anden, og til tider er han ikke langt fra at tabe modet og give op, for Peter Szigeti er ikke nogen helt, men en almindelig ung mand, der gør sin indsats for et frit Ungarn.

„Hemmelig Sender“ er fortalt i en nøgtern og redelig stil, der i sin knaphed slutter fast om et dramatisk emne. Den er tillige et bidrag til en nordisk ungdoms kendskab til Ungarns historie. (Indb. kr. 9,75.)

Mandag

Jamen dog, vi har haft 12 graders varme siden i lørdags!

Bøger om Lord og Lady Baden-Powell

Verdenspigespjederchefen, af E. K. Wade	7,50
Bogen om B.-P., af Reynolds	6,50
I Livets Skole, af B.-P., indb.	9,75
27 years with Baden-Powell, af E. K. Wade, indb.	15,75
Help yourself to know Baden-Powell, af Betty Clay	1,25
og B.-P.-bladet fra 1957 med mange oplysninger om Baden-Powell + indlagt billede	0,50

Bøger, pjecer o. l. med oplysninger om det internationale pigespejderarbejde

Trefoil around the World	7,75
The blue Pamphlet	1,75
Verdensforbundet	0,50
Internationale samlingssteder	0,50
Pigespejdernes internationale kammeratskab	0,30
Thinkingday	0,40
Help yourself to go abroad, af E. M. Beveridge	1,25
Our Chalet, Our Ark, Our Cabana	3,00
Our Chalet-sangbogen	2,25
The first 50 years, af Alix Lidell, indb., hæftet	8,00
Stor folder om Verdensforbundet	1,25
Tavler m. pigespejderuniformer fra hele verden, 33 x 40 cm, 4 forsk., pr. stk.	1,75
Tavler m. spejder- el. blåmejseemblemer fra hele verden, pr. stk.	1,75
Painting Book, m. uniformer	5,50

Ordliste m. spejderglosser på engelsk, tysk og fransk	0,25
Lotteri (som billedlotteri) udgivet af Verdensforbundet. Tekst på engelsk og fransk	5,50

Thinkingday-kort

Husk at sende dine penneveninder en hilsen til Thinkingday og gør det på depotets specielle Thinkingday-kort, pr. stk.	0,25
--	------

Pigespejderlommebogen 1962

med mange oplysninger og specielt spejderstof	4,25
---	------

Det gule tillæg

til sangbogen er nu kommet i ny udgave	1,50
--	------

Husk ved køb på depotet skal der forevises rekvisition eller medlemskort

PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6 . København Ø . Tlf. Øbro 8383 . Giro 40 673

Depotets åbningstider: 9-17,30, fredag 9-19, lørdag 9-14

REDAKTØR: Ruth Estrup, Sortedam Dossering 27, København N. Sekretær: Ruth Vallentin, Gladiolusvej 3, København S.

POSTBOX: Fru Ellen From Petersen, Gillesager 130, Hvidovre.

ADMINISTRATION og EKSPEDITION: Kontingentet for bladet sendes sammen med kontingentet til divisionen.

Enkelt-abonnement på „Pigespejderne“ tegnes på det lokale postkontor, og abonnementsprisen for 1962 er kr. 5,00. Enkelt-eksemplarer af bladet kan fås på korpsskontoret i København mod forudbetaling af 50 øre pr. nummer (gerne i frimærker).

EKSPEDITION og TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Afleveret til posthuset den 30. 12. 1961